

Inv. nr. 51/1978

SPEJL AF EMALJE PÅ KOBBER
KINA, 1741

H: 97 CM

Emiljearbejder har en lang tradition i Kina, men i begyndelsen af det 18. århundrede så en ny teknik dagens lys: Man dækkede en hel flade, oftest af kobber eller messing, med et lag emalje, hvorefter en dekoration blev malet ovenpå i et nyt lag af forskellige, strålende emaljefarver.¹ Materialet – emaljen – er ofte blevet omtalt som ”Canton-emalje”, fordi førnævnte teknik opstod i byen Canton (i dag Guangzhou) i Guangdongprovinsen, der fra slutningen af det 17. århundrede var centrum for Vestens Kinahandel.

De emaljerede kobbergenstande var stærkt påvirket af porcelænet, som på dette tidspunkt var en af Kinas store eksportvarer. Og ligesom porcelænet havde de fortrinsvis til formål at blive eksporteret, bl.a. til Vesten, hvor kendskabet og efterspørgslen øgedes, fordi teknikken var ny, farverne var smukke, og genstandenes form og udtryk mindede om det kostbare porcelæn.² Ud over til tekander og -kopper, snusflasker og krukker anvendtes emaljetechnikken også til spejlrammer som f.eks. denne i Davids Samling, der i tiden var en særdeles attraktiv

luksusgenstand.

Det rektangulære spejl har en ramme, der er dekoreret med forskellige blomstermotiver i *famille rose* -farver: rosa, blå, grøn og sort. Rammens topstykke har svejfede kanter og indskæringer, der symmetrisk peger mod en cirkulær medaljon med en større blomst i midten. Det nederste stykke er også forsynet med svejfede kanter og indskæringer. I sit design er spejlet baseret på et europæisk forlæg, idet rammens form er beslægtet med engelske spejle fra begyndelsen af det 18. århundrede.³

Spejlet er et af to identiske, der blev bestilt af supercargo Christen Lintrup (1703-1772) i Canton i foråret 1741. I 1742 bragte han dem til København med skibet "Dronningen af Danmark".⁴ Herefter gik de to spejle i arv i Lintrups slægt. I dag ses det ene i Davids Samling, det andet i samlingen på Designmuseum Danmark.⁵

¹ André Leth: "Vekselvirkning Kina-Europa. Nogle nyhervvelser" i *Det danske Kunstindustrimuseums Virksomhed 1949-1954*, København 1956, s. 53-55.

² Louisa Vinhaus og Jorge Welsh (red.): *China of all colours: painted enamels on copper*, London 2015, s. 17-19. Det bør dog understreges (som forfatterne også gør), at materialet er meget anderledes end porcelæn.

³ André Leth: "Vekselvirkning Kina-Europa. Nogle nyhervvelser" i *Det danske Kunstindustrimuseums Virksomhed 1949-1954*, København 1956, s. 55.

⁴ Tove Clemmensen og Mogens B. Mackeprang: *Kina og Danmark 1600-1950. Kinafart og Kinamode*, København 1980, s. 150-152.

⁵ *Spejl med ramme af Canton-emalje, 1740. Designmuseum Danmark, inv.nr. B37/1950.*

Publiceret i:

André Leth: "Vekselvirkning Kina-Europa. Nogle nyhervvelser", i *Det danske Kunstindustrimuseums Virksomhed 1949-1954*, København 1956, s. 55 og fig. 29; Tove Clemmensen og Mogens B. Mackeprang: *Kina og Danmark 1600-1950: Kinafart og Kinamode*, København 1980, fig. 92, s. 150-152; John Erichsen: *Gud, konge, by: Frederiksstaden 250 år*, Det danske Kunstindustrimuseum, København 1999, kat. 98, s. 97; Maria Antónia Pinto de Matos, Ana Moás, Ching-fei Shih: *The RA collection of Chinese enamelled copper: a collector's vision*, London 2021, s. 18-20, fig. 11; Ole Villumsen Krog (red.): *Skatte fra kejserens Kina: Den Forbudte By og det danske kongehus = Treasures from imperial China*, København 2006, kat. 208, s. 624;